

WIERZĘ W KOŚCIÓŁ CHRYSZTUSOWY

Materiały homiletyczne na rok liturgiczny 2022/2023
Wielki Post – Triduum Paschalne – okres wielkanocny

CYKL A
CZĘŚĆ 2

„WIERZĘ W KOŚCIÓŁ CHRYSZTUSOWY”

Materiały homiletyczne na rok liturgiczny 2022/2023

Cykl A

CZĘŚĆ 2

„WIERZĘ W KOŚCIÓŁ CHRYSZTUSOWY”

Materiały homiletyczne na rok liturgiczny 2022/2023
Wielki Post – Triduum Paschalne – okres wielkanocny

Cykl A

CZĘŚĆ 2

Redakcja: ks. *Michał Dąbrówka*

Wydział Duszpasterstwa Ogólnego
Kurii Diecezjalnej w Tarnowie

© by Wydawnictwo BIBLOS, Tarnów 2023

Nihil obstat

Tarnów, dnia 08.02.2023 r.

ks. dr hab. Marek Kluz, prof. UPJPII

Imprimatur

OW-2.2/6/23, Tarnów, dnia 09.02.2023 r.

Wikariusz generalny

† Stanisław Salaterski

Projekt okładki:

Mateusz Kowal

Na okładce:

Zdjęcia autorstwa Martijn Vonk on Unsplash

Wydział Duszpasterstwa Ogólnego

Kurii Diecezjalnej w Tarnowie

ul. Piłsudskiego 6, 33-100 Tarnów

tel. 14-63-17-380

e-mail: wydzdusz@diecezja.tarnow.pl

Druk: Poligrafia Wydawnictwa Biblos

ISBN 978-83-7793-933-8

Biblos WYDAWNICTWO
DIECEZJI TARNOWSKIEJ

Plac Katedralny 6, 33-100 Tarnów

14 621 27 77

biblos@biblos.pl

www.biblos.pl

[@wydawnictwobiblos](#)

Spis treści

Wprowadzenie	7
WIELKI POST – TEMATY HOMILII	9
ŚRODA POPIELCOWA – 22.02.2023	11
I NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU – 26.02.2023	18
II NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU – 05.03.2023	25
III NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU – 12.03.2023	35
IV NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU – 19.03.2023	41
UROCZYSTOŚĆ ZWIASTOWANIA PAŃSKIEGO – 25.03.2023	48
V NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU – 26.03.2023	54
NIEDZIELA PALMOWA MĘKI PAŃSKIEJ – 02.04.2023	61
TRIDUUM PASCHALNE – TEMATY HOMILII	71
WIELKI CZWARTEK – 06.04.2023	72
WIELKI PIĄTEK – 07.04.2023	77
WIGILIA PASCHALNA – 08.04.2023	81
UROCZYSTOŚĆ ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO – 09.04.2023	86

OKRES WIELKANOCNY – TEMATY HOMILII	91
PONIEDZIAŁEK W OKTAWIE WIELKANOCY – 10.04.2023	93
II NIEDZIELA WIELKANOCNA.	
NIEDZIELA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO – 16.04.2023	98
III NIEDZIELA WIELKANOCNA. NIEDZIELA BIBLIJNA –	
23.04.2023	98
IV NIEDZIELA WIELKANOCNA. ŚWIATOWY DZIEŃ	
MODLITW O POWOŁANIA – 30.04.2023	99
UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY	
KRÓLOWEJ POLSKI – 03.05.2023	99
V NIEDZIELA WIELKANOCNA – 07.05.2023	104
VI NIEDZIELA WIELKANOCNA – 14.05.2023	111
VII NIEDZIELA WIELKANOCNA. UROCZYSTOŚĆ	
WNIEBOWSTĄPIENIA PANA JEZUSA – 21.05.2023	118
UROCZYSTOŚĆ ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO –	
28.05.2023	125

WPROWADZENIE

Projekt programu duszpasterskiego na rok liturgiczny 2022/2023, pod hasłem „Wierzę w Kościół Chrystusowy”, wyrasta z analizy aktualnej sytuacji Kościoła i dość powszechnego uznawania jej, nie tylko pośród duchownych, za wyjątkowo trudną. By nie ulec frustracji czy wręcz rezygnacji z podjęcia dzieła odnowy i szukania dróg ku temu wiodących, uznano za pierwszorzędne zadanie na dziś i jutro Kościoła w Polsce obudzenie i umocnienie wiary w Kościół, bo zaczynamy wątpić w to dzieło Boga na ziemi, ustanowione dla nas, grzesznych, z myślą o naszym zbawieniu. [...]

Coraz bardziej rozwija się bowiem niedowiarstwo względem Kościoła, nie wierzy się mu i ciągle wzrasta poziom ignorancji w zakresie podstawowej wiedzy o nim. Stąd i ogromne niezrozumienie Kościoła, płytkie widzenie jego istoty, bywa, że nawet w gronie osób duchownych. Ma też miejsce coraz większe nastawianie na Kościół i jego funkcjonowanie w świecie, co domaga się pozytywnej apologii, a nade wszystko rozwijania we wspólnocie Kościoła rzetelnego przekazu prawdy o nim, odsłaniania jego misteryjnego charakteru, zgłębiania jego znaczenia i wartości, przypominania podstawowych treści, zwłaszcza o jego złożonej naturze i zbawczej misji.

Co więcej, w dobie wielkiego kryzysu wiary w Kościele, także wzrastającego kryzysu jego ducha i misji, potrzeba podjąć z wielkim zaangażowaniem dzieło jego gruntownej odnowy. Można rzec, że mamy właściwie gotowy projekt do podjęcia. Mam na myśli soborową wizję Kościoła: otwartego, wspólnotowego i służebnego. Ciągle jednak brakuje recepcji tej myśli o Kościele w jego życiu i wszelkiej aktywności. Realizacja tego zadania zakłada podniesienie poziomu rozumienia Kościoła i obudzenia u wiernych świadomości bycia Kościołem. Wierni potrzebują wiedzieć, co Kościół mówi sam o sobie, by odkryć na nowo jego tajemnicę i obudzić w sobie ofiarne i niemal niecierpliwe pragnienie odnowy. [...]

Trzyletni Synod o synodalności Kościoła, który wkroczył już w etap kontynentalny, stanowi wielki impuls i może się okazać dużą pomocą w podjęciu dzieła. Chodzi bowiem o wdrożenie

w życie soborowej myśli o Kościele jako wspólnotcie Ludu Bożego, a w związku z tym o dokonanie koniecznej przemiany mentalnej we wspólnotcie wiernych (osób duchownych, konsekrowanych i świeckich), bo nie może być między nami podziału na „my” i „wy” czy „my” i „oni”. Jesteśmy jedną rodziną dzieci Bożych. Kroczymy razem do domu Ojca, wspólnie podążając za Jezusem, prowadzeni światłem i mocą Ducha Świętego. Tak rozumiana synodalność oznacza zasadniczy sposób wspólnotowego życia i funkcjonowania Kościoła, który domaga się czynnego udziału, czyli angażowania się wszystkich na tej drodze i otwierania na nią innych. Nie mogą nam być obojętni ani ci, którzy jeszcze Pana nie znaleźli, ani ci, którzy odeszli i nie wrócili. W całym tym procesie synodalnym podstawą wszystkiego jest wierność Chrystusowi i Jego Ewangelii. Aby zaś na drodze do Ojca domu nie zbłądzić pośród zmieniających się uwarunkowań świata, a także by nie zaniedbać misji zbawczej w świecie, potrzeba otwartości na każdego człowieka i rozeznavania tego, co mówi Duch Święty do Kościoła. [...]

Zamysł programu duszpasterskiego 2022/2023 jest następujący: na nowo zobaczyć, rozważyć i zastosować w swoim życiu to, że pomimo wielu trudnych spraw w dzisiejszym Kościele trzeba nam wierzyć w Kościół i wierzyć Kościołowi. Wiara w Kościół to bowiem konkretyzacja wiary w Boga, który nam się objawił jako Emmanuel (Bóg z nami). Słuszność zaś dawania wiary Kościołowi wynika z faktu, że jego nauczanie jest oparte na autorytecie Boga, na prawdzie przezeń objawionej.

W ramach realizacji programu chcemy odsłonić całe bogactwo treściowe prawdy o Kościele. Uświadomić wiernym, że Kościół jako dzieło Bosko-ludzkie stanowi misterium, którego nie sposób ogarnąć rozumem, i dlatego „domaga się wiary”. Równocześnie chcemy pokazać, że Kościół „wart jest wiary” ze względu na obecność i aktywność w nim Boga, ze względu na jego wartość zbawczą i obfitość Bożych darów, z których człowiek może czerpać.

(bp A. Czaja, *Słowo wstępne*, [w:] *Zeszyt teologiczno-pastoralny. Program duszpasterski Kościoła katolickiego w Polsce na rok 2022/2023*, Katowice 2022, s. 6-8)

WIELKI POST

NAWRÓCENIE DO CHRYSTUSA I KOŚCIOŁA

„Jezus Chrystus jest naprawdę drogą, prawdą i życiem, a Kościół – ze wszystkimi swoimi niedoskonałościami – jest naprawdę Jego ciałem” (Benedykt XVI, Testament duchowy).

Środa Popielcowa – Nawrócenie do Chrystusa i Kościoła

Orędzie: Kościół jest darem od Chrystusa, który przybliża nas do Niego, prowadząc drogą nawrócenia.

I niedziela Wielkiego Postu – Trzy kłamstwa szatana na temat Kościoła

Orędzie: Jezus obnaża wszystkie kłamstwa szatana i zwycięża Jego pokusy. W Nim jest nasze zwycięstwo.

II niedziela Wielkiego Postu – Kościół promieniuje obecnością Chrystusa

Orędzie: Kościół jest mistycznym ciałem Chrystusa, w którym On żyje i działa.

III niedziela Wielkiego Postu – Chrystus obecny i działający w liturgii Kościoła

Orędzie: Pan jest rzeczywiście wśród nas! Przestrzenią Jego szczególnej obecności i działania jest liturgia Kościoła.

IV niedziela Wielkiego Postu – Kościół daje ludzkości światło Chrystusa

Orędzie: Kościół dając nam Jezusa Chrystusa daje ludzkości światło, oparcie i kryterium, bez którego świat byłby nie do po-myślenia.

Uroczystość Zwiastowania Pańskiego – *Kościół obrońcą życia*

Orędzie: Maryja przyjęła nowe życie, bo nie podejmowała decyzji w grzechu. Była przekonana, że łaska, której jest pełna, to dar od Boga, a nie Jej zasługa.

V niedziela Wielkiego Postu – *Kościół głosi życie wieczne w Chrystusie*

Orędzie: Nie da się osiągnąć nieśmiertelności przez to, że nie umrzemy. Ale możemy osiągnąć nieśmiertelność przez to, że umrzemy wierząc w Jezusa, czyli w przyjaźni z Nim.

Niedziela Palmowa Męki Pańskiej – *Kościół prowadzi za Chrystusem drogą krzyża*

Orędzie: Człowiek nie może się w rzeczywistości zbawić inaczej jak tylko przez krzyż. Tylko w ten sposób osiąga wolność. Wszelkie propozycje jej łatwego zdobycia okażą się złudne.

ŚRODA POPIELCOWA

– 22.02.2023

I czyt. Jl 2,12-18; Ps 51; II czyt. 2 Kor 5,20-6,2;

Ew. Mt 6,1-6.16-18

Proponowane pieśni:

Na wejście – „Bliskie jest królestwo Boże”

Na obrzęd posypania głów – „Posypmy głowy popiołem”

Na przygotowanie darów – „Przygotuję Ci serce”

Na komunię – „Jezusowi cześć i chwała”

Na zakończenie – „Krzyżu Chrystusa”

Wprowadzenie do Mszy Świętej

„Oto teraz czas upragniony, oto teraz dzień zbawienia” (2 Kor 6,2). Te słowa św. Pawła, które usłyszemy w drugim czytaniu, wprowadzają nas w liturgię Wielkiego Postu. Rozpoczynamy czas upragniony. Czy upragniony przez nas? Różnie to bywa. Ale z pewnością jest on upragniony przez Boga, bo – jak mówi do nas przez św. Pawła – „W czasie pomyślnym wysłuchałem ciebie, w dniu zbawienia przyszedłem ci z pomocą” (2 Kor 6,2). Otwórzmy więc nasze serca na działanie Pana, posypmy głowy popiołem i z ufnością przyjmijmy od Boga dar zbawienia.

Nawrócenie do Chrystusa i Kościoła

Sytuacja egzystencjalna: W ostatnim czasie nasila się zdystansowanie wobec Kościoła. Postrzegany jest jako coś zepsutego i niepotrzebnego. Takie myśli ogarniają również wierzących.

Orędzie: Kościół jest darem od Chrystusa, który przybliży nas do Niego, prowadząc drogą nawrócenia.

Apel: Nawróć się nie tylko do Chrystusa, ale także do wspólnoty Kościoła. Uwierz w nią mocniej lub na nowo. Aby to zrobić, spróbuj oderwać się od negatywnych przekazów medialnych na jego temat i popatrzeć na niego z miłością.

I. Bóg stał się tylko tłem naszego życia

W książce zatytułowanej *Zachwycić się tą Miłością* ks. Tadeusz Dajczer skierował do Boga słowa, które na początku tego Wielkiego Postu możemy uczynić naszymi: „W postawie celnika przyznaję się, że ciągle jesteś za mały dla mnie. Bo wszystko mnie przyciąga, angażuje. Tak mnie wciąga w orbitę swego działania, jakby poza tym światem już niczego w ogóle nie było. Ty zostajesz tylko w tle mojego życia. [...] Bo horyzont mojego widzenia zakrywa rzeka doznań, których szukam, którym się oddaję, w których się pograżam. [...] Czy to nie jest jakąś formą dramatu w moim życiu, że jesteś faktycznie tylko tłem dla moich myśli, poczynań? Jesteś, ale tylko jako tło. Nie na pierwszym planie, tylko gdzieś daleko. Być może coś robię dla Ciebie, ale faktycznie tak bardzo się Tobą nie interesuję. Jesteś zawsze tym drugim, trzecim, a może dziesiątym w mojej hierarchii wartości. Przecież mam tylu znajomych, tyle osób z rodziny, tyle spraw naglących. Jeśli to wszystko się obliczy, to może będziesz... który? Siedemnasty? A to już bardzo dalekie tło. W obliczu tego dramatu tak bardzo Ciebie potrzebuję. [...] Bo przecież ta goniwa za przyjemnością wyniesienia, ta chciwość posiadania, szukania przyjemności i wygody dla ciała, zniszczą mnie” (Częstochowa 2018, s. 34).

Jednak Bóg nie chce naszej zguby. Wręcz przeciwnie! Więc z całą mocą woła dzisiaj przez proroka Joela: „Nawróćcie się DO MNIE całym swym sercem, przez post i płacz, i lament” (Jl 2,12). Tylko w Nim znajdziemy to, czego szukamy! „On bowiem jest łaskawy, miłosierny, nieskory do gniewu i wielki w łaskawości, a lituje się na widok niedoli” (Jl 3,13). Dlatego św. Paweł mówi dzisiaj do nas: „W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem!” (2 Kor 5,20). Bo tylko wracając do

Boga i stawiając Go na pierwszym miejscu, zaznamy wewnętrznego spokoju.

Do tego właśnie jesteście zaproszeni w czasie Wielkiego Postu. Jak mówił św. Paweł: „Oto teraz czas upragniony, oto teraz dzień zbawienia” (2 Kor 6,2). Ten czas dany jest nam po to, żebyśmy przestali traktować Boga jedynie jako tło swojego życia i żebyśmy przyłgnęli do Niego całym swoim sercem. W przeciwnym razie – jak pisał ks. Dajczer – „ta gonitwa za przyjemnością wyniesienia, ta chciwość posiadania, szukania przyjemności i wygody dla ciała, ZNISZCZĄ MNIE”.

II. Kościół wzywa do nawrócenia

Bóg zaprasza mnie do siebie. Zaprasza mnie do nawrócenia. Ale robi to w sposób szczególny, a mianowicie za pośrednictwem Kościoła. Mocno wybrzmiewa to w dzisiejszym pierwszym czytaniu, gdy Bóg poleca, abyśmy pokutowali we wspólnocie: „Na Syjonie dmijcie w róg, zarządzcie święty post, ogłoście uroczyste zgromadzenie. Zbierzcie lud, zwołajcie świętą społeczność, zgromadźcie starców, zbierzcie dzieci, i ssących piersi! [...] Między przedsionkiem a ołtarzem niechaj płaczą kapłani, słudzy Pańscy! Niech mówią: «Przepuść, Panie, ludowi Twojemu»” (Jl 2,15-17). Zatem potrzebujemy Kościoła, aby wrócić do Boga. Sam Bóg dał nam tę wspólnotę, aby nas prowadziła do Niego drogą nawrócenia. To właśnie Kościół mówi do nas dzisiaj słowami św. Pawła: „w imieniu Chrystusa spełniamy posłannictwo jakby Boga samego, który przez nas udziela napomnień” (2 Kor 5,20).

Słyszając te słowa być może rodzi się w nas opór, albo nawet bunt: „Kościół chce mnie napominać i nawracać!? To Kościół wymaga nawrócenia! Nie będzie mnie pouczać instytucja, która jest siedliskiem hipokryzji! Przecież ciągle czytam w Internecie i słyszę w telewizji o jej grzechach, które są o wiele większe od moich”... Takie myślenie pokazuje, jak bardzo oddaliliśmy się od tej wspólnoty. Niby jesteście w Kościele, ale wewnętrznie czujemy się bardziej lub mniej zdystansowani do tej – jak to mówimy – „instytucji”.

*Dalsza część książki dostępna w wersji
pełnej.*

